

فرمانی از شاه سلطان حسین *

حکم جهان مطاع شد، آنکه چون بحمدالله تعالی دارالمرز
جهان به توفیق مالک الملک المنان از معدلت ومکرمت این دوده ستوده
... (ناخوانا) بهشت نشان و نمونه روضه رضوان و از فیض عنایت و مرحمت
ذوالجلال مستعان به تربیت و سیاست این خانواده عدل و احسان امکنه
دیوان اشرف روی زمین بل فرح آباد انس و جان و پرتو آفتاب این سجدیه
مرضیه در اطراف و اکناف ممالک ایران ساری و نمایان است، ذلك فضل-
الله يؤتیه من یشاء والله ذوالفضل العظیم، در ازاء موهبت این مرتبه والا
شکرانه مکرمت این درجه قصوی بر ذمت همت شاهانه و نیت والانهت
خسر وانه لازم و متحتم است که جهت استمرار بقای آن آثار و آبادی و
معموری هر دیار و حفظ حال و مال رعایا و دایع کبیر یا جل شأنه به
نحوی که موجب رضای یزدان و باعث کنایت اندیشی و توفیر مال دیوان
تواند شد جمعی را که از چنین عقیدت و اخلاصشان نور تحصیل دعای
خیر و کم طمعی و کاردانی ظاهر و نمایان باشد تعیین فرمائیم و چون از
خط سر نوشت رفعت و معالی پناه عزت و عوالی دستگاه مقرب الحضرة
العلیه العالیة نظاما للوزارة والرفعة والمعالی محمد یاریک که ابا عن جد

* اصل این فرمان را در کتابخانه دانشگاه توپینگن دیدم. کتابخانه
مذکور آن را اخیراً از یک ایرانی که رئیس بانک بوده خریداری کرده است.

(ایرج افشار)

به حسن خدمت و صدق عقیدت پسند طبع مشکل پسند پادشاهان جنت
مکان بوده مضمون آن معنی خوانا بود از ابتدای نه ماهه اودئیل وزارت
مازندران بهشت نشان و توابع را با رسومات امر مزبور و آنچه به هر جهت
در وجه وزیر سابق مقرر بود به دستور دروجه وزارت و رفعت و معالی -
پناه مشارالیه مرحمت و مکرمت فرمودیم که من حیث الاستقلال و الانفراد
و کما ینبغی به رفق و تقوی و ضبط و نسق و قبض و بسط معاملات و مالیات
الکای مزبور و خدمات مرجوعه از ساختن و تعمیر عمارات و خیابانها و
پلهای شوارع و غیرها و سایر لوازم امر مزبور قیام و اقدام نموده آثار
رشد و کاردانی خود را در ضبط و توفیر مال دیوان و رفاه حال رعایا و برابری
که و دایع بدایع حضرت کبریا جل شأ نه اند و نظم و نسق الکای مزبور
بر نواب کامیاب همایون مآظا هر سازد و با ارباب و اهالی و عجزه و عموم
سکنه و متوطنین الکای مذکور نوعی سلوک [کند] که همگی از حسن
سلوک او راضی و شاگرد بوده در جمیع مواد دعای خیر جهت ذات مقدس
نواب کامیاب همایون ما حاصل گرداند . سادات عظام و اشراف کرام و
غلامان خاصه شریفه از تاینان و عمله بیوتات و اهل یورده و غیرهم و
سایر ملازمان سرکار خاصه شریفه سکنه الکای مزبور و توابع و عمال جزو
و کلاتران و ارباب و اهالی و عمله فعله عمارات و باغات و قاطبه متوطنین
الکای مزبور مقرب الحضرة مومی الیه را وزیر بالاستقلال و رائق و فائق
مهمات کلی و جزئی الکای مزبور دانسته از سخن و صلاح حسابی مومی الیه
بیرون نروند و اوامر و نواهی او را مطیع و منقاد بوده تصدی و تکفل
مشارالیه را در امور مزبوره قوی و مطلق شناسند و ارقام مطاعه که در
باب خدمات مستمره سرکار خاصه شریفه به اسم وزراء سابقه شرف صدور

یافته به نقیض آن رقمی صادر نشده باشد به اسم مشارالیه ممضی و منفذ
دانند. وزارت پناه مومی الیه گماشتگان معتمد جهت ضبط سر رشته
احداث و هوایی که داروغگان دیوانی موافق معمول پرسش می نمایند
تعیین نماید که به شرح احکام و ارقام مطاعه که درین باب صادر شده
نگاه داشته نگذارند که ازیشان و از احدی از اقویا ستم و زیادتی و خلاف
حساب برضعفا و زیردستان واقع شود. مستوفیان عظام کرام دیوان اعلی
رقم این عطیه را در دفاتر خلود ثبت نموده از شایبه تغییر و تبدیل مصون
و محروس شناسند و در عهده دانند.

ذیحجة الحرام سنه ۱۱۰۸